

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.09.1976, sp. zn. 1 Cz 70/76, ECLI:CZ:NS:1976:1.CZ.70.1976.1

Číslo: 34/1979

Právní věta: V řízení, v němž ve vztahu mezi účastníky přichází v úvahu náhrada nákladů řízení, má stát podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení jen proti tomu účastníku řízení, jehož by podle výsledků řízení stíhala povinnost k náhradě nákladů řízení druhému účastníkovi. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.09.1976

Spisová značka: 1 Cz 70/76

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náklady řízení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 148

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1979 sb. rozh.

V řízení, v němž ve vztahu mezi účastníky přichází v úvahu náhrada nákladů řízení, má stát podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení jen proti tomu účastníku řízení, jehož by podle výsledků řízení stíhala povinnost k náhradě nákladů řízení druhému účastníkovi. 1)

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 24. 9. 1976, [1 Cz 70/76](#))

Rozsudkem okresního soudu v Novém Jičíně byla zamítnuta žaloba nezletilého žalobce T. P. o určení otcovství žalovaného L. B. vůči němu; žalovaný byl současně uznán povinným nahradit státu na účet okresního soudu v Novém Jičíně částku 3932,20 Kčs na nákladech, které stát platil. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně tím, že žalovaný se v rozhodné době s matkou nezletilého žalobce pohlavně stýkal, takže i když znalecké dokazování jeho otcovství vyloučilo, je povinen podle ustanovení § 148 o. s. ř. nahradit státu náklady, které za něho platil.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že výrokem rozsudku soudu prvního stupně o nákladech řízení, který nabyl právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. má stát podle výsledků řízení vůči účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejdou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Jestliže zmíněné ustanovení výslovně stanoví právo státu na náhradu nákladů řízení v souvislosti s výsledky řízení, znamená to, že účastník, u něhož nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, lze náhradu takových nákladů uložit jen v tom případě, jestliže v řízení neměl ve věci úspěch nebo měl úspěch jen částečný.

V projednávané věci byla žaloba nezletilého žalobce proti žalovanému v celém rozsahu zamítnuta, takže žalovaný měl plný úspěch ve věci (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Podle výsledků řízení neměl tu tedy stát proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení, které platil za znalecké dokazování.

Soud prvního stupně tedy projednávanou věc neposoudil správně, když uložil účastníku, který měl ve věci plný úspěch, hradit náklady, jež v tomto řízení platil stát. Soud prvního stupně proto porušil zákon v ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř.

1) Viz také V/1968 Sbírký rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR (str. 205).